

1968'den 2020'ye Yalanlar Bugün de Devam Ediyor ve Onlara Karşı Acil Olarak Mücadele Edilmeli

27.06.2020 • Bob Avakian'ın Yazıları, George Floyd Protestoları Üzerine • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 24 Haziran 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/653/bob-avakian-on-1968-and-2020-lies-then-lies-now-and-the-actual-urgent-challenges-en.html>

Kasım ayı için planlanan seçimler yaklaştıkça, Trump/Pence rejimine karşı öfke dolu olan ve bütün bu haksızlıklardan bıkmış olan, bu rejimin söylediği ve yaptığı her şeyden nefret eden on milyonlarca insan **Demokratlara ve Joe Biden'a oy vermemenin aleni bir suç olacağı** şeklinde bir propaganda bombardımanına maruz kalıyor, üzerine bir de **Biden ve Demokratlara oy vermenin insanların yapabilecekleri en önemli ve hayati siyasi eylem olduğu** söylemiyle karşılaşıyorlar. Bir kez daha güçlü bir şekilde protestolarını sokaklara taşıyan insanlar, protestonun iyi olduğu ancak gerçekten efektif olunmak isteniyorsa bu arzularını sandıklara yönlendirmeleri gerektiği ve bunun özellikle bu sefer doğru olduğu vaazlarıyla karşılaşıyorlar. Bu söylemler genellikle 1960'lı yıllarda yaşamış olan (ya da o dönemden önemli dersler çıkartmış iddiasında olan) insanların "özlü sözleriyle" destekleniyor, 1968'in "trajik deneyimi" olan seçimlerin bir kere daha yaşanmaması konusunda ısrar ediliyor. Bu "tekrardan yanlış bir şekilde yazılmış tarih" anlayışına göre, o dönemde yaşayan ve Vietnam savaşına karşıtlıkları, Siyahi halkın, diğer etnisitelerden halkların, kadınların ve de

cinsel yönelimlerine bağılı olarak insanların ezilmelerine karşı çıkan ve radikalleşmiş (pozitif bir şekilde) insanların dönemin Demokrat Parti adayı Hubert Humphrey'e oy vermeyi reddettikleri için, o sene gerici Richard Nixon adına bu durumun bir geri tepme yarattığı ve bu şekilde seçilmesinden bu insanları sorumlu olduğu şeklinde bir söylem vardır. Bu sözde "analiz" sadece yanıltır, hem de pek çok açıdan...

O Dönemden Çıkarılması Gereken Gerçek Dersler

Öncelikle, Amerika'nın, Vietnam'daki haksız savaşına ve de bu sistemin her biçimde baskıcı doğasına karşı kitlesel direnişler ve halkın kitlesel olarak radikalleşmeye başlaması, **sayılarının gittikçe artması ve bir momentum kazanmaları 1968 seçimlerinden sonraki yıllarda olmuş bir olgudur**. Bu gerçek, yani toplumun her kesiminden sayıları gittikçe artan, pek çok orta sınıf beyaz genç, Siyahi halk ve diğer ezilen halklar da dahil olmak üzere bu insanlar devrimci duygulardan ve ilhamlardan motive olmuş bir şekilde içerisinde boğuldukları sistemin konvensiyonel "normlarından", Burjuva Seçim Saçmalığı da dahil olmak üzere bütün bunlardan ciddi bir kopuş içerisindeydiler. Tabi bu durum Humphrey'e oy vermemenin korkunç bir hata olduğu ve korkunç sonuçlar doğurduğu şeklindeki saçma masalı yayanlar açısından büyük bir "üzüntüye" yol açmıştır. (Dönemin devrimci dalgalanmalarının 1970 ortalarından itibaren sürememesinin sebebi Nixon'un 1968'de seçilmesi veya 1972'de tekrar seçilmesi değildir, fakat yönetici sınıfların baskıları, direniş çizgisi izleyenlerin kimilerinin sistemle uzlaşmaya gitmesi gibi pek çok başka faktörden oluşan bir kombinasyon sadece Amerika içerisinde değil, fakat objektif olarak enternasyonal seviyede de süregiden durumu etkilemiştir. Yazdığım pek çok eserde bu konuyu daha önce irdilemişim. [1])

Humphrey'nin kendisi (ki kendisi Lyndon Johnson'ın başkanlık yaptığı dönemde başkan yardımcısı iken Amerikan'ın, Vietnam'daki savaşını ciddi derecede tırmandırmıştır) sert bir "soğuk savaş savaşçısıydı", Vietnam'daki savaşı her seferinde desteklemiş ve sadece seçim zamanı yaklaştığında Vietnamlılar ile masaya oturulması ve pazarlık edilmesi gerektiğine dair birtakım anlamsız şeyler zırvalamıştır, ki zaten bunun da amacı savaş karşıtı göstericiler içerisindeki bir kısım insanı sandığa ve kendisine çekmekti. Humphrey'nin 1968 yılında ABD başkanı seçilmesinin, Amerika'nın Vietnam'a karşı savaştaki pozisyonunu pozitif bir şekilde

değiştireceğine, veya Siyahi halkın uygulanan sistemli baskının herhangi bir şekilde pozitif anlamda değişeceğine, veya Siyahi halkın en sert şekilde bastırılan ayaklanmalarına dair pozitif anlamda değişiklikler olacağına, veya **kapitalist-emperyalist sistemin üstüne kurulu olan herhangi bir baskı biçiminin değişeceğine inanmamız için elimizde kesinlikle hiçbir iyi neden yok.**

Ve daha sonra, Nixon başkanken ("savaş-karşıtı" rakibi George McGovern'ı 1972'de evire çevire yendiğinde) Amerika nihayetinde Vietnam'dan çekilmişti. Bu tecrübeyi *Komünizm ve Jeffersoncu Demokrasi* adlı kitabımda incelediğimde, o dönem insanların, yani 1964 yılında Vietnam savaşına karşı çıkan insanların, kesinlikle Demokratlara yani Lyndon Johnson'a oy vermeleri gerektiği çünkü rakibi Cumhuriyetçi Barry Goldwater'ın Vietnam savaşını sadece daha da tırmandıracağına yönelik bir söylemle karşı karşıya kaldıklarını analiz etmiştim. Ve daha sonraki seçimi kazanan ve tekrardan başkan olarak seçilen Johnson tam anlamıyla da bunu yaptı. Bu seferde 1972 yılında insanların savaşı bitirmek için McGovern'a oy vermeleri gerektiği söylendi ancak seçilmesinden kısa bir süre sonra Vietnamlılarla "barış antlaşmasını" yapan Nixon oldu. Ve burada özetlenmesi gereken kritik ders şu : **"İki durumda da- ne 1964 seçimlerinde ne de 1972 seçimlerinde- ortaya çıkan kesin olaylar seçimlerle gelen olgular değillerdi. Bu durum tam tersiydi."**

Bunun sebebi ise çok temel bir şeyle ilgilidir:

Seçimler, hükümetin politikalarını ve eylemlerini değiştirmesi şeklindeki kitlelerin arzusunun gerçekleşmesi açısından bir yol sağlamaz; bununla birlikte belirli koşullar altında kitlesel siyasi direniş, özellikle de, hükümetin bu politikaları gerçekten tıkanmışsa ve diğer şeylerin yanı sıra egemen sınıfın kendi içinde artan bölünmelere yol açtığı daha geniş bir bağlamda gerçekleşirse, bu kitlesel direniş hükümetin politikalarını değiştirmek zorunda kalmasına gerçek bir katkı sağlar. [2]

Şu An Önümüzde Olan Kritik Mücadeleler

Ancak aynı zamanda hem 1960'ların yalancı bir tarihiyle besleniyoruz hem de aynısının bizlere *bu sefer farklı* olduğu söyleniyor. Bu argümanı ortaya atanların bir çoğu Trump ve Pence'in ya

faşist olduklarını söylüyorlar ya da faşizme doğru yol aldıkları, bunun başka bir formuna yöneldiklerini söylüyorlar. Evet, bu doğru. Bu faşist bir rejim (ve biz bunu pek çok politik perspektiften insanı bir araya getirerek kitlesel ancak sürdürülebilir ve şiddet içermeyen eylemler yaparak bu rejimi iktidardan göndermek isteyen bir oluşum olan Refuse Fascism'i oluşturduğumuzdan beri söylüyoruz.) Bu rejim insanlık adına büyük bir tehlike, özellikle devamlı olarak ilerlettikleri bu sistemin içerisinde kurulu baskı ve sömürü programları ve insanlar ve de çevreyi daha da ekstrem biçimlerde yağmalamaları ile. Ve şu gerçekten iyi olurdu; eğer insanlar gerçekten bir değişiklik olmasını isteyen insanlar, bu rejim ile geçen neredeyse dört yılın sonunda, yaşanan bütün bu adaletsizliklere rağmen Joe Biden ve Demokratlara oy vermemiz gerektiğini söylemek yerine, Refuse Fascism'e katılsa ve davet ettiği kitlesel eylemlere başvurarak bu rejimi göndermek adına bir hareketin parçası olarak, bu hareketi oluştursalar, evet, gerçekten çok iyi olurdu. Şimdi zaman ilerledi, ancak hala bu kitlesel eylemi realiteye dönüştürmek için geç değil. Bu sistemin "klasik kanallarına" veya "normlarına" yaslanmak bu önemli ve acil problem için bir çözüm değil, özellikle de bu "normları" yerle bir etmek isteyen kararlı faşist bir rejim ve bu rejimin fanatik taraftarları ile mücadele etmeniz gerekiyorsa.

"Radikal Bir Değişiklik Geliyor" yazısında belirttiğim üzere, seçimlerin planlandığı gibi Kasım ayında olacağını düşünsek dahi (ki herhangi bir saçma bahaneyle veya COVID-19 bahane edilerek "ertelenmesi" çok olası) Trump'ın kaybedeceğinin bir kesinliği yok, ve eğer kaybetse dahi bu sonuçları kabul edip etmeyeceği de muğlak. Ancak kesin olan bir şey var, ki bu zaten oluyor ve daha da ağır bir şekilde olmaya devam etme riski var, o da Trump ve Cumhuriyetçiler ve onların faşist tabanları Trump'a karşı oy kullanacak büyük bir çoğunluğa gözdağı vermeye veya oylarını bastırmaya çalışacak. Ve ayrıca, Trump'ın seçimleri kaybetmesi ve ofisten gitmeyi reddetmesi durumunda ise, polis ve ordu içerisinde mevzilenmiş olan kendi destekçilerini, "İkinci Değişiklik İnsanlarını" harekete geçireceği ise neredeyse büyük bir kesinlik. [3]

Bütün bu sebeplerden ötürü, bir sonraki başkanlık seçimlerini beklemek ve oy vermeye güvenmek, ve şu anda Trump/Pence rejimine karşı aktif bir şekilde karşı çıkmamak, tehlikeli bir felcin ve potansiyel bir felaketin tertibi olacaktır. Sadece Komünizm ve Jeffersoncu Demokrasi kitabında değil ancak pek çok başka eserde, neden bu sistem altında oy vererek temelden daha

iyi değişiklikler yapamayacağımızı ve aslında genel bir fenomen olarak oy vermenin bu canavarca sistemi, kapitalizm-emperyalizmi, yönetici sınıfın politikacıları, hem Demokrat Parti hem de Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen bu politikacılar ile bu sistemi daha da güçlendirdiğini ve bunların aslında neyi temsil ettiklerini açıklamıştım. [4] Ancak oy vermek olarak veya aksi bir şekilde, nasıl ifade edilirse edilsin, Trump/Pence rejimine ve temsil ettikleri her şeye karşı olan inanılmaz kitlesel nefret meşrudur ve basit bir şekilde seçim sürecine indirgenmemelidir. Bu nefret aktif bir şekilde mobilize edilerek, rejime karşı sokaklarda, şu an devam ettiği gibi, ancak daha da güçlü bir biçimde kurumsallaşmış beyaz üstünlemeciliği ve polis terörüne karşı güçlü bir şekilde bağ kurularak ve de bu faşist rejimi yerinden etmeyi yönelik bir oryantasyon ile, planlanan Kasım seçimlerinde ne olacağına bakılmaksızın, güçlü bir şekilde bu faşist rejime muhalefet edilerek, bütün bir toplum olarak buna karşı mobilize olarak ve genel olarak bütün baskılara karşı bir mücadele momentumu inşa etmeye yönelik olarak devam ettirilmelidir.

Ve işte çok temel önemi olan bir hakikat: Pek çok farklı perspektiften insanı, geniş bir çerçevede, bu rejimi iktidardan düşürmeye yönelik örgütlemek bir taraftan kritik iken,

farklı perspektiflerden, gerçekten geniş kitleleri bu rejimin gitmesi gerektiği talebi etrafında mobilize etmek ve birleştirmek hayati önemdedir. Fakat bunu, bu hedefe ulaşmak için gereken sayıda ve kararlılıkta insanla yapmak aynı zamanda, sadece bu rejime değil, bu rejimin gelişmesini sağlayan sistemin derin ve tanımlayıcı çelişkileri halk kitlelerine göstermeden; doğası gereği korkunç ve tamamen gereksiz olan ve acı çektirmeye devam eden bir sisteme son vermenin zorunlu olduğu anlayışı etrafında artan sayıda insanı ileri çıkarmadan bu acılara son vermek mümkün değildir. Devrim için bilinçli ve aktif olarak çalışmaya başlayacak insan sayısı arttıkça, bu devrimci kuvvetin artan gücü ve “erdem otoritesi” de aynı şekilde artan sayıda insanın şu an gücü elinde tutan faşist rejime karşı dirayetini arttıracaktır. İnsanların pek çoğu devrime kazanılmayacak (ve bazıları belki de asla kazanılmayacak) olsa da durum budur. Yani, bu rejimin iktidardan düşürüleceği bir politik durum -ve içinde bu rejim tarafından insanlara yapılan saldırıları büyük ölçüde püskürtmeye ve daha iyi bir dünya için mücadeleye kararlı olanlar tarafından politik insiyatifin ele geçirileceği bir durumu- yaratma aciliyeti ve temel devrim hedefini ilerletmek için, devrim gereksinimi anlayanların, bu rejimi devirme

hareketinin inşasında aktif bir şekilde rol alması ve bunu devrim perspektifi ve devrimi inşa etme çerçevesinde yapması can alıcı derecede önemlidir. [5]

Referanslar:

[1] “Boomerlar” – “X, Y, Z”: Problem Jenerasyonlar Değil, Problem Bu Sistemdir! (Bknz: <http://yenikomunizm.com/boomer-jenerasyonlar/>) makalesinin dipnotunda belirtildiği gibi:

«Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçek Bir Devrim Yapabiliriz », « ATILIMLAR: Marx'ın Tarihsel Atılımı ve Yeni Komünizm ile Daha İleri Bir Atılım. Temel Bir Özet », « İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak » ve «Bob Avakian'ın Mark Rudd'a Cevabı: 1960'lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç » çalışmalarında (bu çalışmalara localhost/yenikomunizm/ ve revcom.us web sitelerinden ulaşabilirsiniz) Bob Avakian, 1960'lı yılların yükselişinin zirvesindeyken “devrimin niçin gerçekleşmediğinden” ve “üzerinden geçen onlarca yılda meydana gelen büyük ölçüde olumsuz büyük değişikliklerden” den bahseder.

[2] Bob Avakian – “Komünizm ve Jeffersoncu Demokrasi” içinden alıntılanmıştır.

[3] Bob Avakian – “Radikal Bir Değişiklik Geliyor: Bu Özgürleştirici mi, Yoksa Köleleştirici mi Olacak? Devrimci mi, Yoksa Gerici mi Olacak?” Kaynak için bkz: <http://yenikomunizm.com/radikal-bir-degisiklik-geliyor-bu-ozgurlestirici-mi-yoksa-kolelestirici-mi-olacak-devrimci-mi-yoksa-gerici-mi-olacak/>

[4] Bob Avakian – “Bob Avakian BSS'yi (Burjuva Seçim Saçmalığını) Gözler Önüne Seriyor! Eğer Temelden Bir Değişim Görmek İstemiyorsanız Gidin Oy Verin!” Kaynak için bkz: <http://yenikomunizm.com/bob-avakian-bssyi-burjuva-secim-sacmaligini-gozler-onune-seriyor/>

[5] Bob Avakian – **“Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz”** – Video ve metin dosyası için revcom.us web sitesine bakabilirsiniz.